

1) w § 1 pkt 6 po wyrazach „wag osobowych i wozowych” dodaje się wyrazy „siłomierzy, prowadzenia szatni dzierżawionych w lokalach publicznych”, a po wyrazach „wypożyczalni i przechowalni rowerów” dodaje się wyrazy „ulicznego czyszczenia obuwia”;

2) w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) kwotę „360.000 zł” zastępuje się kwotą „540.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1961.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

90

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 marca 1961 r.

w sprawie ustalenia obszaru właściwości Wydziału Zamiejscowego w Stopnicy Sądu Powiatowego w Busku-Zdroju.

Na podstawie art. 5 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar właściwości Wydziału Zamiejscowego w Stopnicy Sądu Powiatowego w Busku-Zdroju obejmuje następujące gromady: Białoborze, Biechów, Błotnowola, Czaryzna, Gace Słupieckie, Kargów, Kików, Kołaczkowice, Łubnice, Oblekoń, Oleśnica, Pacanów, Pieczonogi, Rataje Słupskie, Solec, Stopnica, Tuczępy i Zborów — z powiatu buskiego w województwie kieleckim.

§ 2. Traci moc § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej obszaru właściwości Wydziału Zamiejscowego w Stopnicy Sądu Powiatowego w Busku-Zdroju.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

91

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 marca 1961 r.

w sprawie zaliczenia niektórych substancji do środków odurzających.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia „grupa IB” i „grupa II” oznaczają grupy środków odurzających ustalone w rozporządzeniu Ministrów Zdrowia oraz Handlu Zagranicznego z dnia 13 września 1956 r. w sprawie środków odurzających (Dz. U. Nr 42, poz. 196).

§ 2. W uzupełnieniu wykazów zawartych w rozporządzeniach Ministra Zdrowia w sprawie zaliczenia niektórych substancji do środków odurzających z dnia 14 maja 1951 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 221) i z dnia 13 września 1956 r. (Dz. U. Nr 42, poz. 195) — zalicza się:

I. do środków odurzających grupy IB — następujące substancje:

- 1) Alphaméprodin — alfa 1-metylo-3-etylo-4-fenyl-4-propionooksypiperydyna,
- 2) Allylprodine — 3-allilo-1-metylo-4-fenyl-4-propionooksypiperydyna,
- 3) Aniléridine — ester etylowy kwasu 2/p-aminofenyl-4-etylo-1-fenyl-4-piperydyno-karboksyłowego (Leritidine),
- 4) Benzethidine — ester etylowy kwasu 1-/2-benzyl-4-etylo-4-fenyl-4-piperydyno-4-karboksyłowego,
- 5) Betamethadol — beta, 4,4-dwufenyl-6-dwumetyloaminoheptanol-3,

- 6) Dextromoramide — d-3-metylo-2,2-dwufenyl-4-morfolino-butirylopirolidyna (Palfium, Pyrrolamidol, R 875),
- 7) Diéthylthiambutène — 3-dwuetylamino-1,1-dwu/2-tienyl-ol/-buten-1 (Diethibutin, Themalon),
- 8) Dioxaphétyl butyrate — ester etylowy kwasu 4-morfolino 2,2-dwufenylomasłowego (Amidalgon, Spasmoxal),
- 9) Diménoxadol — 1-etoksy 1,1-dwufenyl-octan dwumetyloaminoetylu (Lokarin),
- 10) Dimépheptanol — 4,4-dwufenyl-6-dwumetyloaminoheptanol-3 (Amidol, Methadol, Pangerin),
- 11) Dipipanone — 4,4-dwufenyl-6-piperydyno-heptanon-3 (Fenpidon, Pamedone, Piperidylamidone),
- 12) Étoxéridine — ester etylowy kwasu 1-/2-hydroksyetoksy/2-etylo-4-fenyl-4-piperydyno-4-karboksyłowego (Atenorax, Atenos),
- 13) Furethidine — ester etylowy kwasu 1-/2-czterohydrofurfuryloksyetyl-4-fenyl-4-piperydynokarboksyłowego,
- 14) Levomoramide — 1-3-metylo 2,2-dwufenyl-4-morfolino-butirylopirolidyna (R 898),
- 15) Levophenacylmorphane — 3-hydroksy N-fenacylo morfinan,
- 16) Metazocine — 1, 2, 3, 4, 5, 6 sześciohydroksy 8-hydroksy 3, 6, 11 trójmetylo — 2-6 metano-benzazocyna,
- 17) Méthyldésorphine — 6-metylo-desoksymorfina (Methyl-desomorphine),
- 18) Morphéridine — ester etylowy kwasu 1-/2-morfolinoetylo/4-fenyl-4-piperydyno-4-karboksyłowego (Morpholinoethyl-nor-pethidine),

- 19) Myrophine — ester mirystynowy benzylomorfiny,
 20) Nicomorphine — dwueter niktynowy morfiny (Vilan),
 21) Norlevorphanol — 3-hydroksy-morfinan,
 22) Normethadone — 4,4-dwufenylo 6-dwumetyloamino-heksanon-3 (Mepidon, Normedon, Phenyldimazon, Veryl),
 23) Normophine — N-desmetylomorfina,
 24) Oxymorphone — dwuhydroksymorfinon (Numorphan),
 25) Phénadoxone — 4,4-dwufenylo 6-morfolino-heptanon-3 (Heptalgine, Heptan),
 26) Phenazocine — 1, 2, 3, 4, 5, 6 sześcióhydro-8-hydroksy-6, 11, dwumetylo-3-fenetylo-2-metano-6-benzazocyna,
 27) Phénomorphane — 3-hydroksy-N-fenetylomorfinan,
 28) Piminodine — ester etylowy — kwasu-1-/3-feniloamino-propylo-4-fenilo-piperydino-4-karboksyłowego/,
 29) Proheptazine — 1,3-dwumetylo 4-fenilo 4-propionoksyheksametylencimina,
 30) Properidine — ester izopropylowy kwasu 1-metylo-4-fenilopiperydino-4-karboksyłowego (Gevalina, Isopedia, Spasmodolisina),
 31) Racémoramide — d 1-3-metylo-2,2-dwufenylo-4-morfolinoburylopirolidyna,
 32) Triméperidine — 1, 2, 5-trójmetylo 4-fenilo 4-propionoksy-piperydina (Promedol),
 33) sole środków wymienionych w pkt 1—32 oraz mieszaniny zawierające te środki i ich sole;
- II. do środków odurzających grupy II — następujące substancje:
- 1) Pholcodine — beta 4-morfolinyloetylomorfina (Ethaine, Homocodeine),
 2) Propoxyphène — 4-dwumetyloamino 1,2-dwufenylo-3-metylo-2-propionoksybutan (Darvon, Doloxen),
 3) sole środków wymienionych w pkt 1 i 2 oraz mieszaniny zawierające te środki i ich sole.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R. Barański*

92

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 lutego 1961 r.

w sprawie uczestnictwa Albanii, Rumunii i Gwatemali w Konwencji o obywatelstwie kobiet zamężnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 4 i 5 Konwencji o obywatelstwie kobiet zamężnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 56, poz. 334), następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne względnie przystąpienia do powyższej Konwencji:

Albania	dnia 27 lipca	1960 r.
Rumunia	dnia 2 grudnia	1960 r.
Gwatemala	dnia 13 lipca	1960 r.

z następującym zastrzeżeniem: „Art. 10 wspomnianej Konwencji, zgodnie z wymaganiami konstytucyjnymi, będzie miał zastosowanie bez naruszenia artykułu 149, paragraf 3(b) Konstytucji Republiki”.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że notą z dnia 3 listopada 1960 r. Rząd Wielkiej Brytanii powiadomił Sekretarza Generalnego ONZ o rozciągnięciu postanowień powyższej Konwencji na terytorium Tonga, za którego stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

93

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 lutego 1961 r.

w sprawie przystąpienia Haiti do międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1930 r. (Dz. U. z 1933 r.

Nr 95, poz. 737), nastąpiło dnia 2 grudnia 1960 r. złożenie przez Haiti dokumentu przystąpienia do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.